

1. Mindeord om Jürgen Helmer

Flensborg Avis | 09.09.2015 | Skrevet på DGFs vegne af Dieter Lenz.

Den daglige kop kaffe -i de tidligere år med faderen og meget ofte med hustruen Gitte og i de unge år gerne krydret med en Gammel Dansk. Det var den daglige kontakt, som Jürgen Helmer havde med DGF i årtier. Sent på eftermiddagen kom Jürgen forbi i DGFs klubhus, satte sig på bænken ved skænken og kiggede ud af de store vinduer for at følge med i, hvad der skete på banerne i Idrætsparken eller DGF-pladsen, som anlægget nu engang også hedder.

Her sad han så med Gitte en » kaffetime « og gik glad hjem, senere desværre i rullestolen.

Jürgen var således med i det daglige liv i DGF. Lod sig fortælle, hvad der skete i foreningen, og hvem drengene og lederne var, der tumlede derude. Størst glæde havde han ved at se de helt små med bukserne, der gik under knæene den ene vej og strømperne over knæene den anden vej. Da havde Jürgen sit karakteristiske smil i ansigtet.

Selvfølgelig gav han sine kommentarer til livet i DGF -gerne skarpe, men altid præget af, at han var en DGF'er i sjælen. Jürgen var med til at bære DGF siden 1974 -altså i 41 år -og var med til at hjælpe, hvor han kunne.

Som aktiv fodboldspiller de sidste år i hans fodboldkarriere, så som ungdomstræner, seniortræner og til sidst som holdleder. Han sagde aldrig nej, når man spurgte, og han fulgte nøje med i udviklingen. Mange var de samtaler, som vi havde med Jürgen og Gitte. De var forfriskende, fordi de bar præg af, at her var der et medlem, der fulgte med i DGFs dagligdag på en ganske særlig måde, der bl. a. skulle vise, at det skulle gå fremad i foreningen.

Men Jürgen og hele den store familie var og er også en del af mindretallets historie. De er sydslesvigere, der lever et trofast mindretalsliv. De havde en mening om tingene, parat til at kritisere, når der var noget, der ikke gik, som de ville have. Men båret af en naturlig og grobunden medleven i mindretallets udvikling.

Familien Helmer er den del af det danske mindretal, der bærer det danske op i fremtiden. Synligt bevis var Dannebrogspanen, der vajede fra balkonen højt oppe i et af højhusene lige ved siden af årsmødepladsen. Det var familie Helmers hilsen til det danske mindretal nede på årsmødepladsen.

Vi alle -også DGF -vidste, hvor hans sygdom ville bære hen. I de seneste år skete det, at pladsen i klubhuset var tom i nogen tid. Så vidste vi, at Jürgen desværre atter måtte en tur forbi sygehuset. Besøgene i Idrætsparken blev færre, men han ville være til stede, når blot han kunne.

Nu er dette slut. Kampen for livet har Jürgen tabt, fordi kræfterne ikke slog til mere. Vi savner allerede nu vores trofaste DGF-medlem Jürgen Helmer. Vi tænker på den store familie og på hans glade Gitte, der støttede ham, så godt hun nu engang kunne.

Vi vil mindes Jürgen som det menneske, han var -trofast og med en uforlignelig medleven.
Tak!

— — —

2 Mindeord om Jørgen Helmer

Flensborg Avis | 03.09.2015 | Skrevet af Ellen, Jens, Allan, Tatjana, Dirk, Kirsten, Heike og Charlotte, Kobbermølle Danske Skole.

» Jürgen hat es geschafft « -var budskabet fra den allernærmeste, da meddelelsen om Jørgen Helmers død indtraf.

Vi vidste, at Jørgen var alvorligt syg; men på trods af hans eget ønske om at få fred, så efterlader han alligevel et stort tab og savn.

Jürgen Helmer, som det stod i dåbsattesten, insisterede hos os på at hedde Jørgen.

Han blev født den 15. august 1942 og voksede op i Flensborg Nord. Han tog sin eksamen fra Cornelius Hansen-Skolen - blev maler og kom i sommeren 1995 som pedelvikar til Kobbermølle Danske Skole. Det blev en sommer til gensidig glæde. Skolen blev passet og plejet. Så glæden var perfekt, da der viste sig en mulighed for en fastansættelse af Jørgen i 1996. Det blev til mange gode år. Jørgen holdt af sin skole, som for ham altid kun hed » vores skole « . Han var til stede overalt på skolen, og med sin håndværksmæssige dygtighed satte han overalt sine mærker på skolen ... og han undlod heller ikke at rose eleverne for deres respektfulde måde at omgå hans arbejde på.

Utallige arrangementer har Jørgen været med til at omsætte.

Også blandt andet projektet » 14 dages liv som i Middelalderen « gav ham udfordringer . og alt kunne lade sig gøre. Panderne til ildstedet blev hentet i Kværs, majsens, som man jo faktisk ikke havde i Middelalderen, skulle dække over snoretrækket i gymnastiksalen og blev hentet på nærmeste gård..... ja, og om end med en smulen tøven, så blev også loftet sænket med krydderurter.

Og derudover var der smedjen, der skulle passes, halmballerne ordnes, mus, der skulle fanges etc. . og alt skete med et smil. Og hvem stod på måtten lørdag morgen meget tidligt til oprydning? Når turen gik til København med hele skolen, stillede Jørgen sig altid til rådighed med hjælp, hvor der kunne være brug for ham. Børnene nød det, og det gjorde vi alle. Jørgen selv gav klart udtryk for glæden ved at være sammen med os alle. Jørgen gjorde virkelig en forskel med sin behagelige væremåde.

Arbejdet gik som en leg for Jørgen - og begejstringen var stor hos eleverne, når de på sidste skoledag kunne få Jørgen til at stille op til en god fodboldkamp.

Jørgen var en trofast, loyal og dygtig medarbejder - særdeles vellidt af alle elever, lærere, medarbejdere og forældre. Det var med et blødende hjerte, at han i februar 2008 måtte lade sig pensionere på grund af sygdom.

Efter pensioneringen bibeholdt Jørgen -nu sammen med sin uundværlige Gitte -heldigvis den tætte kontakt til skolen.

Hvert år til jul var det til gensidig glæde, at Jørgen og Gitte deltog i skolens julefest. Endda på hans sidste sygeleje gjaldt hans tanker også skolen og dens elever.

Vi nåede også at få startet en pensionistklub på skolen. Så sent som midt i juni sås vi alle til hyggeligt samvær med Jørgen i vores midte.

Vi vil med taknemmelighed og i dyb respekt holde mindet om Jørgen Helmer i ære.